

ürességét betöltse, hanem, hogy kiöntse azt, amivel szíve telve van.

Azt is megállapíthatjuk Márk adatából, hogy Jézus, bármennyire valóság volt is rá nézve, az élet minden pillanatában az Atya, mégis szükségét érezte annak, hogy amikor még nem ébredt fel a világ, nem kezdődött meg a harc, már akkor elvonuljon a magányba és ott legyen egyedül, Istennel. *Luther* írja valahol, hogy sok a dolga és ép azért aznap a rendesnél tovább társalog Istennel. Biztosra vehetjük, hogy Jézus is azért ment el korán reggel, távolra a lakásától, mert tudta, hogy az elmúlt nap után megint nehéz munka vár rá. Aki emberekkel foglalkozott, az tudja, hogy minő fáradtsággal jár egész nap az emberekkel, mint egyénekként foglalkozni. Ha tömegben nézzük az embereket, akkor még könnyebb a dolgunk, de kimerülünk, ha egyénekként állunk szemben.

Jézusnak tehát szüksége volt a magányra úgy az időt, mint a helyet tekintve. A kora reggel és az éjszaka volt az Ő csendes óráinak az ideje. Egyik adat szerint egész éjjel imádkozott. A helyet, a magányt pedig ott találta meg a természet ölében. Csak az érti meg Jézus szokását, aki maga is megtapasztalta valamiféle mértékben, minő csodálatos hatással van a természet az emberi lélekre. Egyszer utaztam végig az Alföldön és kinézve a robogó vonatból, elfogott a gondolat, minő csodálatos az Alföld egyenessége. Odatért a gondolatom az örökkévalóság, a szabadság, a nyíltság, az egyenesség Istenéhez; könnyebb volt hinni Istenben, mert a természet, Isten természete segített a gyöngye léleknek. *Alles Vergänglichliches ist nur ein Gleichnis*. Egyszer meg amint egy kora órában feltekintettem Bibliámból, szemem egy a fűszálon rezgő, harmatcseppen akadt meg, soha nem éreztem még úgy, mint akkor, a dunántúli költővel szólva: „Harmatcsepp, virágszál hirdeti nagy kezed alkotását“.

Sok ember megtalálná önmagát, ha rá jönne arra, hogy mily közel az Isten. Ha nem tud elvonatkozni a munkától, vagy a gondoktól a közvetlen környezete következtében, tegyen pár lépést és kint lehet a szabad természetben.

De Jézus nemcsak a magányban imádkozott. Ismerte a társaságban való imádkozást is. Olvassuk, hogy 2—3 tanítványt maga mellé vesz és velük együtt imádkozik. A Tizenkettő mint egy család volt körülötte és Ő szorgalmasan gyakorolta a háziistentiszteletet. Ismerte az együttes imádság értékét is: „Ha ketten közületek egy akaraton lesznek a földön, minden dolog felől, amit csak kérnek, megadja nekik az én mennyei Atyám“ (Mt 18:19). Az egyesült imádság olyanformán hat a lélekre, mint a társalgás az elmére. Sok ember elméje, amikor egyedül van, nagyon lassú mozgású és alig lehet belőle valami gondolatot kicsihozni, de amikor valakivel találkozik és beszédbe elegyedik, átváltozik. Egyszerre mozgékony és bátor lesz, tűzbe jön és oly eszméket vált ki belőle a társalgás, hogy maga is meglepődik. Így van ez, amikor ketten vagy hárman azért jönnek össze (Mt. 18:20), hogy imádkozzanak. Az egyiknek az imádsága tüzre lobbantja a másikat a lelkét is, és a másik újabb magaslatokra vezeti társát is. És íme, amint örömről növekedik, ott van köztük Ő, akit mindnyájan felismernek. Ott volt már azelőtt is, de csak akkor, amikor szíveik égni kezdenek, akkor ismerik fel Őt. Így valósul meg: „Ahol ketten vagy hárman egybegyűlnek az én nevemben, én ott vagyok közöttük“.

(Folyt. köv.)

VEGYESEK

— A dunáninneni evang. egyházkerület új felügyelője, a nógrádi egyházmegye eddigi felügyelője, vitéz Purgly Lajos földbirtokos, Johannita-rendi lovag lett, akit egyhangúan választottak meg az egyházkerület világi elnöki tisztségére.

— **Ágoston Sándort**, a délbaranyai és bácskai egyházmegye esperesét jún. 19—29-ig tartó baranyai körútjára Békefi Benő, a Református Gyülekezeti Evangélizáció Barátai Társaságának ügyvezetője is elkísérte, hogy a canonica visitatio alkalmával az igehirdetés szolgálatait ellássa.

— **Dr. Benedek Sándor**, a pápai főiskolának a legutóbbi egyházkerületi közgyűlésen megválasztott új igazgatója, hivatalát 1944 július 1-én elfoglalta.

— **Lelkipásztorbeiktatás.** Az esztergomi gyülekezet új lelkipásztorát, Csizmadia Dánielt június 18-án iktatta be állásába Leőke Károly esperes felkérésére dr. Szabó Aladár gödöllői lelkipásztor. Az egyházak, a honvédség, a vármegye, a város, a tanfelügyelőség, mind képviselték magukat. Délután két előadás volt. Dr. Csia Sándor MÁV igazgató főorvos *A legjobb óvóhely* címen Krisztus mindent elfedező vérérről, dr. Szabó Aladár pedig az evangéliumi sajtónak a szétszórtságban élők számára tett nagy szolgálatáról beszélt. Az ünnepélyen Csizmadia Imre, a beiktatott lelkipásztor öccse orgonázott, aki a Zeneművészeti Főiskolán az orgonatanári szakot végezte.

— A nemesvámosi református egyházközség az 1929. évben iskolát és tanítói lakást épített, melyre 12000 P államsegélyt kapott, de 2500 P takarékpénztári váltó-kölcsönt is fel kellett venni, hogy ez építést az összes téglá fuvarja, és még a kő adásaival és szállításával befejezhesse. Az építési költség letörlesztése után 1935. évben 6500 P költséggel kívül-belül megjavították nagyon is megrepedezett templomukat, melyhez 300 P segélyt a községháztól, 200 P pedig az államtól kapta. 1940. és 1942. évben több mint 3000 P tanítói nyugdíjhátralékukat rendezték, illetve kifizették. 1943. évben gyűjtöttek, adakoztak, szindarabokat rendeztek ez április hónapban megrendelt orgonára. Régi vágyuk teljesedtet be ez év május havában, amikor sok nehézség ellenére végre elkészülhetett az új orgona két játszósasztallal, 10 fő és 7 mellék változattal. Készítette Váradi Miklós Rákospalotán, 12700 P összegben. Szállítási és egyéb költségekkel együtt több mint 14000 P volt a kiadásuk az orgonára. Az éveken keresztül való adakozás, az egyházi jövedelmekből való tartalékolás lehetővé tette, hogy minden nehézség és kivétel nélkül fedezték kiadásait. A szépen és áldásosan működő leánykör Györffy Judith tanítónő és Györffy Lenke vezetésével a felavatási ünnepélyre virággal és a leánykör által 860 P költséggel vásárolt és ajándékozott kókuszszőnyeggel díszítette fel a templomot, melynek udvarát már hetekkel ezelőtt a fiú ifjúsággal karöltve széppé tették gondoskodó virágos szeretetükkel. Május 21-én volt az orgona ünnepélyes felavatása, melyet Gáty Ferenc felsőörsi lelkipásztor, egyházmegyei missziói előadó végzett a következőképpen: A 7. dicséret első és a CV. zsoltár 1. 2. versét énekelte a gyülekezet. Előfóhász után az Urasztala előtt felolvasta a Zsoltárok könyve 33. rész 1—9. versét és buzgó imádsággal kérte Isten áldását, hogy e háborgó és vajdó világban lehessen az Ő dicsőségének hirdetője, a gyülekezet éneklésének